

Nechcete euro? Řekněte v eurovolbách STAČILO!

Vládním stranám asi nestačí, že se na ně valí kritika ze všech stran, nebo nevím, jak si vysvětlit způsob, jakým se ODS před červnovými volbami do Evropské parlamentu střílí do vlastní nohy. Končíci europoslanec Jan Zahradil totiž na sociálních sítích připomněl deset let starou kampaň občanských demokratů, kteří před eurovolbami v roce 2014 sbírali podpisy k jejich »Petici pro korunu«, v níž požadovali vyjednání výjimky z povinnosti přijetí eura a vypsání referenda o jeho přijetí.

Původně euroskeptická ODS se tak v posledních letech přístupem k euru přiblížila ke svým eurofederalistickým koaličním partnerům a zároveň asi nikoho nepřekvapí, že dvě volební období opět stačila také Petru Fialovi na to, aby se ODS pod vedením prvního signatáře »Petice pro korunu« posunula mezi strany, kde uvnitř členské základny hlasy pro euro přibývají. Zejména od politiků s vazbami na byznys. O euru by tedy podle občanských demokratů nyní měla rozhodnout sféra byznysu, zeptat se lidí se ovšem z nějakého důvodu už bojí. Za takové malé referendum o euru tak bude možné považovat právě letošní volby do europarlamentu, kde je třeba vládním stranám dát najevo, že už máme dost jejich upřednostňování zájmů cizích zemí a byznysu, zatím co na názoru obyčejných lidí, na jejichž životy potenciální ekonomické dopady přijetí eura budou mít zase největší dopad, se hodlají vykašlat.

Požadujeme zachování české koruny

Pozice koalice STAČILO! před těmito volbami je však jasná: Požadujeme zachování české koruny. Přijetím eura by se naše země vzdala vlastní monetární politiky. Euro je měna »univerzální velikosti«. Evropská centrální banka (ECB) musí volit, na koho zaměří svou úrokovou politiku, což vždy některé státy poškodí. Dosavadní zkušenost ukazuje, že prioritou ECB jsou především ekonomiky Německa, Francie či Itálie, nikoli ekonomiky východní periferie EU, kam z hlediska ECB patří i Česká republika. Kromě ekonomických dopadů by to znamenalo také další ztrátu vlastní politické suverenity.

To je rozhodně nežádoucí také kvůli tomu, jakým způsobem si byznys z českých obyvatel dělá otloukanky už nyní, jak dokládá aktuální srovnání cen některých totožných léků u nás a v Polsku. Redakce portálu PrahlaN se pustila do srovnání cen pěti základních léků či léčivých přípravků v rámci řetězce lékáren Dr. Max a zjistila, že Češi platí za Tantum Verde o 185 korun víc a např. Robitussin na kašel se u nás prodává za 179 korun, zatím co Poláci si jej mohou pořídit za 40. Pokud sečteme nákup pěti srovnávaných produktů v ČR, pak zaplatíme 1121 korun. V případě Polska pouze 584 korun. Rozdíl tak činí 537 korun, tedy v ČR zaplatíme za pět položek bez 47 korun jednou tolik. Zřejmě tedy ceny šitě na míru českému zákazníkovi, který je přece zvyklý si připlácet tak nějak za všechno. A do toho nám tu Petr Fiala něco vykládá o tom, jak jeho vláda zachránila ekonomiku, když je nad slunce jasně, že pravý stav ekonomiky nejlépe odráží to, kolik peněz zbytečně mizí z peněženek občanů.

Rozpoutají další válku?

Možná si ještě vzpomenete na červenec minulého roku, kdy došlo k vojenskému převratu v Nigeru, bývalé francouzské kolonii bohaté na uran. Ekonomické vykořisťování této africké země Francií, které pokračovalo i po získání nezávislosti Nigeru, bylo právě jedním z podnětů pro převrat. Nová vojenská junta dala najevo, že k bývalým koloniálním vládům nebude tak vlídná jako její předchůdci, a v Evropě byl tak nepřekvapivě hlavním hlasem za svržení junty a obnovení předchozí vlády prezidenta Bazouma. Další hlas volající po svržení junty šel z Washingtonu, který má v Nigeru umístěny vojáky a který ihned přerušil určitou pomoc, kterou zemi dodával, a z afrického společenství ECOWAS, tradičního partnera Francie v regionu. V Nigeru samotném naopak probíhaly demonstrace vyjadřující odpor ke kolonialismu a podporu nové vlády.

Nějakou dobu po vojenském převratu se zdálo, že státy ECOWAS, podporované Francií a Spojenými státy, uspořádají do Nigeru vojenskou intervenci, pokud junta neodstoupí, a v západní Africe tak vypukne další válka. Niger vykázal francouzské vojáky ze země, junta neodstoupila a k válce naštěstí nedošlo. Situace v regionu byla zcela zastíněna jinými událostmi ve světě.

Minulý týden však přišla z Nigeru zásadní zpráva. Vojenská junta totiž přikázala americkým vojákům opustit Niger. To se však Washingtonu příliš nezamlouvá a USA tak nyní prozkoumávají možnosti, jak vojenskou přítomnost v zemi zachovat. Američané již také vyjádřili při jednáních s Nigerem obavy nad možnými vztahy mezi tímto africkým státem, Ruskem a Íránem. Nelze než doufat, že hněv Spojených států nakonec nebude to, co poslouží k rozpoutání války v západní Africe, a že hrozba vojenské intervence do Nigeru již přešla. Je pouze záležitostí Nigeru, zda si přeje na svém území mít francouzské a americké vojáky a jakékoliv spory, včetně snahy o návrat k civilní vládě, musí být řešeny diplomatickým způsobem. Snad se jen sluší porovnat si rozdílný přístup západních zemí k převratu na Ukrajině a k převratu v Nigeru, kde jsou nyní ohroženy jejich možnosti zemi nadále vykořisťovat. Dvojí metr se tak opět ukázal v celé své kráse.

Na závěr bych jen dodala, že zcela chápu, že si Niger na svém území nepřeje ani vojáky Francie, ani Spojených států. V naší zemi si jejich přítomnost také nepřeje a byla bych nerada, aby má země dopadla jako Niger v první polovině 20. století, aby se stala pouhou kolonií cizích mocností. **Kateřina Konečná, europoslankyně**

Chce Fiala víc mrtvých než Zelenský?

Konec konců, tato otázka by se dala zformulovat třeba i takto: Je Fiala radikálnější psychopat než Zelenský? Ještě před pár týdny by mě vůbec nenapadlo, že se takto budu dotazovat a že ten dotaz bude silně relevantní k aktuálnímu vývoji.

Ukrajinský prezident nyní šokoval, když v čerstvém rozhovoru pro americkou CBS řekl, že chce navrátit zpět ztracená území. Z

obav, co ze Zelenského ještě vypadne, moderátorka pro sichr přenos utnula a debatu vrátila do studia.

A nyní Fiala. V nedávném rozhovoru pro forum24.cz kromě jiných šíleností uvedl: »V rusko-ukrajinském konfliktu jde o mezinárodní řád a o to, jestli jakékoli jiné agresivní režimy uvidí, že je možné krást cizí území, protože ono to vždycky nějak dopadne. A nebo uvidí, že to možné není. Musíme odradit další případné agresory.«

Tenhle pán z Brna je zcela mimo realitu a životy řadových Ukrajinců zřejmě považuje za svůj majetek, chtě je hnát na jatka za každou cenu. Dnes už především, obrazně řečeno, hlavně ty nevykrmené, rozuměj nevyucvičené. Ti vycvičení jsou již mrtví. On se prostě rozhodl, že projektu Pax Americana bude sloužit do roztrhání těla, bez ohledu na počet obětí. Jeho uvažování věrně kopíruje Hitlerův zoufalý pokus s Hitlerjugend, když na bojiště do již prohrané války hnal na jistou smrt děti.

Fiala evidentně na rozdíl od Zelenského ztratil veškeré zábrany a hlavně strach. Zelenský ho nade vši pochybnost má. O sebe, samozřejmě. O svůj život. Ale má a je viditelný. Plně zuby ho mají ukrajinskí velící důstojníci, kteří si jsou velmi dobře vědomi marnosti svého počínání, a dnes už i většina ukrajinských obyvatel, ale odstranit na věky ho mohou také jeho nadřazení z Deep State, že nehodlá akceptovat ukončení války bez ohledu na jím ještě nedávno hystericky deklarovanou bezpodmínečnou kapitulaci Ruska, resp. že Rusko okamžitě odejde ze všech tak zvaných okupovaných území – Krym, Doněcko, Luhansko apod.

Fiala ovšem v tomhle módu jede vesele dál, což sděluji v titulku tohoto komentáře. Možná v tom svém neutuchajícím úsilí o bezpodmínečné vítězství Ukrajiny zůstane za krátkou dobu sám – tedy sám... se svými totožně psychopatickými kumpány – Lipavským, Černochovou, Pavlem, Haškem, Němcovou... Chybí jim duch fair play, sportovně uznat, že soupeř je prostě lepší. Notabene soupeř, kterému všichni tito Fialové po mnoho let stříleli góly z ofsajdů a bez uzardění si je počítali do celkového skóre... A dnes se neumí/nechtějí/nesmí srovnat s tím, že góly z těch ofsajdů se přestaly počítat a že ono skóre výrazně převážilo na stranu předtím těžce podváděného soupeře, jenž skóruje z regulérně nařízených trestných kopů za všechny ty minulé a samozřejmě i současné fauly. Tak se věci prostě mají, ať si kdo chce, říká, co chce. Kdyby byly bývaly dodrženy Minské dohody (například), žádnou válku bychom dnes neřešili. Dneska třeba zrovna za ty Minské dohody kope Rusko naprosto v souladu s pravidly nařízené penalty... a světe div se, že se tomuhle vůbec někdo může divit.

PS: Zajímalo by mě, o čem tento psychopat bude v Bílém domě hovořit s pomateným Bidenem, když Zelenský jim teď dal najevo, že lidi jsou důležitější, než získat zpět takzvaně ztracená území...
iportal **Jan Čech**

Útok na Pobaltí, Polsko či Česko? Jde jen o strašení lidí, aby sypali peníze, řekl Putin

Za »naprostý nesmysl« označil ruský prezident Vladimir Putin varování, že Rusko by mohlo zaútočit na Polsko, Pobaltí nebo Česko. Při středečním setkání s ruskými vojenskými piloty Putin prohlásil, že NATO se snaží zastrašovat obyvatele s cílem udržet jejich podporu pro další pomoc Ukrajině, proti které Rusko už více než dva roky vede válku. Šéf Kremlu zároveň upozornil, že pokud Západ dodá Ukrajincům bojové letouny F-16, ruská armáda je sestřelí.

Putin kritizoval rozšiřování NATO a o zemích na východním křídle aliance řekl, že »se zřejmě domnívají, že to všechno nějak odpovídá jejich národním zájmům, bojí se velkého Ruska«. »Pokud jde o tvrzení, že po Ukrajině plánujeme napadnout Evropu, je to naprostý nesmysl, který má pouze zastrašit jejich obyvatelstvo, aby platilo více peněz,« řekl na setkání s vojenskými piloty v Tverské oblasti. Poznamenal, že tento narativ se odvíjí »na pozadí propadu ekonomiky a zhoršující se životní úrovně«. »To je naprosto jasné a všichni to uznávají. Není to žádná propaganda. Je to to, co se skutečně děje. Potřebují se ospravedlnit, a tak zastrašují své obyvatelstvo potenciální ruskou hrozbou a zároveň se snaží rozšířit svůj diktát na celý svět,« zdůraznil Putin. O válce na Ukrajině Putin prohlásil, že Rusko »jen chrání lidi na svých historických územích«. Zemím, které Ukrajině plánují dodat vojenské letouny F-16, pak prezident vzkázal, že Rusko tato letadla zničí, »stejně jako dnes ničíme tanky, obrněná vozidla a další vybavení včetně salvových raketometů«. Letouny budou pro ruskou armádu legitimním cílem, ať budou startovat z Ukrajiny či z jiných zemí, řekl ruský vůdce. Dánsko, Nizozemsko, Belgie či Norsko slíbily letos dodat Ukrajině přes čtyři desítky letounů F-16, od nichž si Kyjev slibuje zajištění kontroly ukrajinského vzdušného prostoru. Prvních šest strojů má dorazit na jaře z Dánska, Nizozemsko hovoří o dodávkách během léta. Putin ale upozornil, že Rusko bude brát v úvahu skutečnost, že stíhačky F-16 mohou nést jaderné zbraně. »Stíhačky F-16 mohou nést jaderné zbraně. A my to musíme brát v úvahu při plánování bojových operací,« řekl.

Ukrajina již dlouho žádá své západní partnery o dodávku stíhaček F-16, ale Západ důsledně tvrdí, že tyto letouny nemohou být Ukrajině předány, dokud kyjevští piloti a pozemní posádky neprojdou příslušným výcvikem. Několik zemí uvedlo, že jsou připraveny podílet se na programech výcviku ukrajinských pilotů. Pentagon tak koncem září uvedl, že výcvik ukrajinských pilotů již začal v Dánsku. Partneři Kyjeva navíc upozorňují, že úloha stíhaček F-16 by se neměla přeceňovat. Podle generálního tajemníka NATO Jense Stoltenberga nemohou tyto bojové letouny změnit situaci v zóně bojové operace, i když posílí bojové schopnosti Ukrajiny. Iportal (**cik, čtk, TASS**)

Před dvaceti lety se naposledy narukovalo

Za dva, za čtyři, už tu nebudem, my vás milí páni, páni lampasáci, zdravít nebudem... Tu vojenskou »vodrhovačku« znají všichni, kdo sloužili od nepaměti, zcela povinně v armádě. Vlastně nejen muži, ale i jejich milé ji často zpívaly. Před dvaceti lety, tedy v roce 2004, však přestávala mít smysl. Tehdy totiž poslední ročník našich chlapců naposledy narukoval, aby vlastně zabalil všechno, co tu zbývalo po vojácích, a to se dostalo do

skladů. Ti nahoře, tedy ministři vlády V. Špidly, si mohli ťuknout šampaňským. Měli jsme prý konečně profesionální armádu, která nás společně »s přáteli v NATO« ochrání před jakýmkoliv nepřítelem, tedy nejenom před někým z blízka či dálky, ale i před »marťany«, »ruskojazyčnou nebo balkánskou mafií«, či třeba před islámskými teroristy, atd., atd. Nastal čas, kdy bylo možné pokoutně prodávat výstroj pro desetitisíce vojáků, ale i kvéry, munici a dokonce i tanky. Kdo na tom vydělal, známo není, anebo se nechce vědět, ale jisté je, že v nové polistopadové době nebylo nic zadarmo, všechno se nechalo prodat a kupců byl dostatek, třeba i z islámského prostředí anebo od teroristů bůhvídkud.

Onoho dne si poslední odvedený voják ještě podle zákona o branné povinnosti na sebe navlékl uniformu, šel cvičit pozor, pohov či k zemi a naučil se větě: Vojín xy, dovolte, abych s vámi promluvil. Pak teprve, na pokyn velitele nebo nadřízeného, byť třeba jen s nízkým označením na výlozce a se »zelenou inteligencí«, směl promluvit. Stručně, po vojensku, paty u sebe.

Ten den byl 30. března 2004. Dělí nás od něj pouhých dvacet let a výstroj a výzbroj pro statisícovou armádu, která měla vydržet první nápor nepřítele, bylo-li by to potřeba, byly najednou pryč. Část z tehdy nabitých skladů se ocitla na Ukrajině, kam jsme ji nezištně, tedy naše současná vláda, poslali, zbytek už dávno putoval či dodnes putuje domovem i světem prodán demokratickými »generály Semínky« anebo, jak se dnes těm novodobým kšeftmanům říká, podnikatelů či manažery. Ti, co byli tehdy u toho, mají dnes velká sídla dokonce až u moře či domy třeba u Lago di Garda. Ani ti netoužící po dálkách a setrvávající doma nezůstali pozadu. Jedu-li silnicí z Prahy kamkoli, občas vidím nedávno postavená sídla, jež by si před Mnichovem mohli postavit jen rodiny textilních magnátů Tugendhadtových či stavebního podnikatele dr. ing. Františka Müllera. Najednou tu máme mnoho dalších podobných magnátů, kteří však nevlastnili brněnské textilky či v Praze nestavěli Ořechovku. Ptávám se vždy: Ty paláce, někdy ve stylu podnikatelského baroka byly postaveny i za prostředky utržené díky armádním skladům a jejich tehdejšími veliteli příčinlivými majiteli firem, které neprodávají jen padáky?

Je dvacet let poté. Máme profesionální armádu, v jejímž čele stojí rychle povyšovaný generál, který je věrný momentální vládě. Připadl na něj nesmírně těžký úkol. Je za to ovšem dobře placen. Má přesvědčit národ, že jít do války je vlastně naší českou a evropskou povinností a že si proto naši synové a vnuci znovu budou muset na sebe navléct mundúr. Nevěřím, že by si ho na sebe vzali v převážně většině ovšem dobrovolně. Proto se krok za krokem připravuje zákon, o němž v náznamech hovoří »hlavy pomazané«. Pak všechno půjde ráz na ráz, přesně podle plánu, jenž předloží vládě zatím tříhvězdičkový náčelník generálního štábu. Napřed ho jistě ovšem projedná se zeleně myslícím generálem v. v., který se na důstojníka NATO přerodil z uniformy socialistického výsadkáře školeného na rozvědčíka. Tady se mu beze sporu dostane podpory. Jde totiž zřejmě o zájem z mnohem vyšších míst, než je Strakova akademie či Pražský hrad.

Před dvaceti lety poslední muži narukovali podle platného branného zákona. Nyní, alespoň podle generála Řehky, bychom se krok za krokem měli ke starému systému vracet. Proč? Protože naše republika se ve východním konfliktu zcela jasně vymezila a vláda nás zařadila mezi válčící strany. Jsme prý proto ohroženi. Válka s východní velmocí údajně musí nastat, jednat o míru se totiž nebude. Čeká se jen vítězství našeho partnera. Vůbec při tom nevdává, že ten válčí »pod praporem Bandery«, či že se hlásí k jeho odkazu. S ním sdílíme jeho ideje a jeho cíle. Opravdu sdílíme? My jsme pro zákaz používání rodného jazyka nemajoritními národnostmi, který se v části země dokonce většinově používá? My schvalujeme stavění pomníků vrahům z Ukrajinské povstalecké armády, která tisíce lidí hrůzně pobila ve Volyni a v Haliči a mezi nimi byli i Češi? My jsme pro ničení památek na hrdiny, kteří padli při obraně a později při osvobození Ukrajiny od německých nacistů? Byli mezi nimi i českoslovenští vojáci a tři z nich dostali za hrdinství v bojích v Kyjevě dokonce zlatou hvězdu. Nám nevdává, že mezi uctívanými je např. Šuchevyč, pozdější velitel UPA, a další vrazi z červnového hrůzného masakru židů (1941) ve Lvově? Nám nevdává uctívání jednotky ukrajinské SS a to dokonce ohňovými prapory zcela nedávno v Kyjevě?

Nevdává to však naší vládě. Těm, kteří milují svou vlast a svobodu to vadit musí. Jenže současná vláda je ochotná nás v cizím zájmu obětovat. Proto si hraje svou hru na vojáky a jako kanónenfuť potřebuje naše syny a vnuky. Ty své zřejmě nenabídne. Jinak bychom nebyli svědky takové show, jakou byla mimořádná schůze Poslanecké sněmovny k dotazu Andreje Babiše na děti ministra Lipavského. Bývalého premiéra zajímalo, zda také ministra zahraničí se bude týkat mobilizace a válka, na kterou nás i on připravuje. Zda má děti, které by nabídl stěhlám protistrany. Také mě to zajímá. Já totiž na rozdíl od ministryně obrany mám koho ztratit a nikoho ztratit nechci. Přejí si, aby znepřátelené strany, jak ostatně ukládá i Washingtonská smlouva, jednaly o míru, o rozporech, které je nutné vyřešit, ale nikoli zbraněmi, protože ty v rukou vojáků v zákopech nebo mimo ně znamenají smrt. Bez ohledu, zda jde o přítele či nepřítele. Také nepřátelé jsou lidé, nebo už jsme dospěli tak daleko jako jedna ze smutných režimních postav, která po jednom takovém nedávném teroristickém útoku prohlásila, že tleská každému zabitému Rusovi? Ne, tam většina našeho národa přes děsivé působení mainstreamových médií ještě nedospěla a věřím, že nikdy nedospěje.

. A propos... Když paní Černochová nakoupila předražené F-35, myslela také na to, že kromě letadel bude naše armáda potřebovat třeba i polní lůžka, maskáče, šálky na jídlo, ponožky, boty či dokonce konzervy pro v zákopech skryté vojáky (i ženy), když sklady jsou prázdné? Kde je ubytuje? Má pro ně vůbec zbraně? A co chce udělat, když v jednom nedávném průzkumu odpovídající zcela rezolutně v téměř osmdesáti procentech odmítli všeobecnou brannou povinnost a své odvedení do armády? Vrátime se pak k rakouským represím, které umožnily nahnat české muže na bojiště Velké války, v níž tisíce proti své vůli padly, o čemž svědčí pomníčky ve skoro každé obci naší vlasti? Dne 30. března 2024 narukovali poslední čeští branci v rámci branného zákona. Po dvaceti letech by se praxe vojenské povinnosti měla vrátit. Jenže už s válečnými cíli. Pokud znovu zvolíme do čela státu válečníky, kteří si o sobě navíc myslí, že jsou rozhodující silou v Evropě, čeká nás zřejmě opravdová válka. Pokud jim řekneme: Odejděte a zmizte navždy, i naši vnuci budou mít naději na splnění svých snů.

EGYPT 6

Skončili jsme vládou Thutmose III. Egyptská 18. dynastie pokračovala jmény Amenhotep II. do roku 1397, devět dalších let vládl Thutmose IV., následoval Amenhotep III., (1388-1350) - vnuk Amenhotepa II. V roce 1966 byla v dědečkově hrobce objevena jeho žalostně vypadající mumie. Výsledek patologického šetření. Věk 40 až 50 let, tlustý, holohlavý, bezzubý, ústa plna hnisajících vředů. Asi nic moc pro patnáctiletou krásnou dívku – idol Nefertiti, která se stala možná fakticky, možná

už jen teoreticky jeho manželkou.

V této době byla Mittanni stejnou velkoříší jako Babylon či říše Chetitská. Z korespondence mezi vládci víme, že byl udržován mírový stav. Už Thutmose IV. si vzal za manželku sestru Mittanského krále a zabránil tak válce. Ten trval i díky výměně nevěst, věčných dohadů o věno a darů pro otce. Kráľi Tusrattovi se asi v roce 1381 př. n. l. narodila dcera, nazvali ji Taduchepa, o 15 let později při příchodu do Egypta byla přejmenovaná na Nefertiti – doslova „Kráska, která přichází.“ Sám Amenhotep III. si vzal za manželku dceru kněze Juji a dámy Cuje, přitažlivou dívku Teje. Rodiče byli

jménovani čestnými tituly „boží otec“ a nejvyšší kněžka, správkyně harému. (Bratr nevěstin Aje se z čeledína vyšvihl na velekněze, dokonce se na sklonku života stal posledním faraonem 18. dynastie.)

Teje se stala po dlouhá léta „šedou eminencí“ s velkým vlivem, později také příznivkyní a přítelkyní Nefertiti. Vedla dokonce vlastní korespondenci. Nevadil jí manželův nezvykle velký harém o několika stovkách krasavic. Ani další manželka z Mittani – Tusrattova sestra Giluchepa. Sama porodila tři dcery a jednoho syna – budoucího reformátora a „kacíře“. Manžel - mladý faraon se kromě ženám věnoval sportu a hrám. Skvělé jezdecké umění a lukostřelba mu umožňovala velké lovecké úspěchy. Prý sám za 4 dny honitby bez odpočinku skolil 40 různých divokých zvířat a 96 býků. (No, pro jistotu měl v záloze celou malou armádu, ale to se nepočítalo.) Státní pokladna byla plná, zlato z Nubie plynule přicházelo. Získal přízvisko „skvělý“. Pro Teji vybudoval palác, který mu prý záviděl celý tehdejší svět. Když mladá Teje projevila přání, aby měla svůj vlastní rybník na koupání, stáhl všechny pracovníky ze svých projektů a nechal vybudovat obrovskou vodní nádrž. Vytěženou hlínou bylo upraveno okolí a osázeno krásnou vegetací. Investoval do stavby svého skvělého zádušního chrámu. Přístupovou cestu k němu strážili kamenní šakalové a vlastní chrám pak dvě sochy, dvacetimetrové monolity - které vešly do dějin jako Memnónovy kolosy, protože

jméno stavitele bylo prostě zapomenuto. Zub času způsobil malé trhlinky, které ráno i večer vydávaly zvuky, zpívaly. (Roku 130 n.l. se jim obdivoval římský císař Hadrián a nechal je opravit, byl konec zpěvu.) Ze všeho toho nezbylo nic- jen kolosy odolávají. V roce 1366 př. n. l. zbývají faraonovi už jen dva roky života, když se mu zachtělo další mladé ženy, tou byla Nefertiti. Nastalo velké korespondenční dohadování o věno, které skončilo

dohodou. Teprve po příjezdu mohla zjistit mladá dívka, jak moc už je její budoucí manžel nemocen a nemohoucí. Sílu mu měla vrátit zázračná soška chetitské bohyně Ištara, (což bylo vlastně rouhačství – bohové Egypta byli přece silnější než cizí božstva.) Příjezd nevěsty byl velkou podívanou. Začala rituální popravou býka. Mladé dívky a chlapci tančili rituální tance za zvuku hudby. Býk byl rozřezán na malé kousky. Teprve pak faraon vstal a podpírán sluhu házel kousky masa do ohně jako dík Amonovi, že mu splnil největší přání - získat mladou dívku a naději na uzdravení. Královský člun právě přirazil. Dívka se sklopenýma očima a přitom sebevědomě vykročila po mramorovém schodišti. Faraon ji představil své velké královské manželce. Nádherna velkého města dívku jistě potěšila, mohly ji oslnit dary i slavnostní obřady, jistě ji bylo milé skvělé ubytování a obsluha služek, co si ale mohla myslet, když zjistila, v jakém stavu se nachází její budoucí manžel? Byla připravena rituální soulož, tedy slavnostní styk s bohem. Ale došlo k ní, byl toho nemocný faraon schopen? Nevíme. Vztah mezi královskou velkou a vedlejší manželkou se vyvíjel dobře, nežárlily na sebe. Později se podporovaly. Nepomohla ani Ištara, ani lékaři. Nemoc gradovala, „skvělý“ faraon Amenhotep III. zemřel. Život však pokračoval. Pavel Hruban

Píšete nám

Co je to štěstí ?

Štěstí není žádná muška zlatá a ani plný tresor zlata. Štěstí je narodit se zdravý v pravý čas a na správném místě. Štěstí je narodit se hodným rodičům. Štěstí je mít zdravé a hodné děti. Štěstí je žít v bezpečí a míru. Štěstí je žít skromně a být spokojený i s tím málem co člověk má. Štěstí je žít v režimu řízeném pacifisty, kteří odmítají všechny války, ve kterých zbytečně umírají nevinní lidé, děti. Všechno tohle štěstí jsem ve svém životě v tom údajně zlém minulém režimu měla. Neuvědomovala jsem si, že právě tohle je to pravé štěstí. Až nyní v tom novém režimu plném všudypřítomné nenávisti, zbrojení a válek chtivosti si plně uvědomuji, jak velké štěstí jsem měla. Nemám nenávistí zakalený zrak a proto vidím, kde je skutečná pravda. Nikdy nepřijmu za svojí pravdu tu současnou vládní propagandistickou lež nenávisti plných lidí, těch, co chtějí válkami poroučet celému světu, miliardám lidí rozdílných kultur, jak mají správně žít. Jsem na zahrádce a kolem mě jde maminka a vedle ní bezstarostně poskakuje asi tříleté dítě a mě napadá, co asi tohle malé nevinné děcko v budoucnosti čeká? Nic netuší o tom hrozném světě dospěláků. Nic neví o strašlivých útrapách války o hladu a strachu, který sužuje svět. Netuší, že mu někdo tyto hrůzy války chystá a přitom se tváří jako dobroděj. Svět dospěláků je plný lží, intrik, touhy po absolutní moci nade všemi lidmi. Ten svět je plný ubožáků, kteří milují jen sebe, peníze a nenávidí ostatní lidi i celé národy. Tohle všechno nám v minulém režimu jako dětem i dospělým na mysl vůbec nepřicházelo. Žili jsme bezstarostně. Tihle současní charakterové pokřivení a patrně psychicky nemocní lidé, s mocí ve svých rukách, dnes usilují o války. Vykřikují do celého světa zbrojte, vyrábějte bomby, připravte se na další velkou válku! Strachuji se o všechny naše nevinné malé děti, kterým už současný režim mír a bezpečně prožívané životy nezaručí. ONI co se holedbali, že jsou lepší, že nejsou jako ONI, míroví komunisté. Jsou opravdu jiní, jsou horší, jsou to šílenci válkami posedlí. Pýcha a nenávist je zaslepila, zbavila je zdravého rozumu a úsudku. Cítí se být pány světa. Klid a štěstí našich malých dětí je zdá se pryč. Nemoudří dospěláci, bažící po velkém blahobytu, dnešním dětem v r. 1989 vycinkali na náměstích svými klíči a hloupostí tu současnou válečnou hrozbu. Nebude nám i našim dětem a vnoučatům v budoucnu zvonit hrana válečného umíráčku? Nezaplatí za naši velkou chybu jednou naše děti i vnoučata? To by nebylo vůbec spravedlivé. Nám rodiče vybojovali mír a co my? Příklonem na Západ s diletantskou vládou, bídu a obrovskou zadluženost. Naši noční můrou je nukleární válka. Děti odpusťte nám. E Smutná

Milady Horákové 497Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138

e.mail: ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz MIČ 47 437

Nevyžádané příspěvky nevracíme